

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 6 (268)

12. veebruaril 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas . . . . . Mk. 1000.—
                   poolaastas . . . . . „ 500.—
                   veerandaastas . . . . . „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende
 ametnikkudele on tellimise hind:
                   aastas . . . . . Mk. 800.—
                   poolaastas . . . . . „ 400.—
                   veerandaastas . . . . . „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. $\frac{1}{29}$ — $\frac{1}{23}$. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

$\frac{1}{1}$ lehek. Mk. 4000.—	$\frac{1}{4}$ lehek. Mk. 1000.—
$\frac{1}{2}$ „ „ 2000.—	$\frac{1}{8}$ „ „ 500.—
$\frac{1}{3}$ „ „ 1350.—	$\frac{1}{16}$ „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Addressi muutmise 30 mk.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) Ed. Jürisson, Huligaansus. 2) Veel kord surmanuhtlusest. 3) Üleskutse. 4) Muuseumivaras-
 test. 5) J. Gollomb'i järele, Pildikesi Londoni politsei elust. 6) Kiri toimetusele. 7) Ametlik osa.
 8) Kuulutused.

Ilmus trükist Administratiiv- ja finantsteaduste käsiraamat.

Käsiraamat politseile.

Toimetanud õigusteadlane E. Mets,
 politseikooli direktor.

Hind Mk. 350.—

siseministeeriumi ja temale alluvate asutuste
 ametnikkudele Mk. 300.—

Saadaval

„Eesti Politseilehe“ talituses.

Huligaansus.

Ed. Jürisson.

Ühenduses muutustega ühiskondlikus elus võime näha vastavat evolutsiooni ja oludele kohanemist ka kuritegevuse alal. Sotsiaalse olukorra muutumisel ja rahva hingelaadi arenemisel ühes või teises suunas tekib uusi kuritegevuse liikisid ja kaob endiseid. Nii on meil muutunud olude tõttu peaaegu täiesti välja surnud hobusevargused ja taskuvargused, millised ennem olid tähtsamaiks kuritegevusaladeks, kuid tekkinud on ka uusi, nagu petmised mitmel kujul, ametalalised kuriteod, auto- ja teiste moodsate liikumisabinõude vargused, pangatshekkide võltsimised j.n.e., mis ennem olid tundmatud või avaldusid ainult üksikutel juhtumistel, nüüd aga on juba välja arenenud või lähemas tulevikus on välja arenemas iseiseisvaks haruks kuritegevuse alal. See nähtus sunnib ka kuritegevuse vastu võitlevaid ja korraldavaid aparate uutele oludele kohanema, et edukalt võidelda ka uute kuritegevusliikide vastu.

Uusim ja moodsaim kuritegevuse liik on kahtlematult huligaansus ehk ulakus, mis üldiselt alles viimase aastakümne jooksul on välja kujunenud, meil aga alles üksikutes juhtumistes avaldub.

Huligaansuse mõiste alla kuulub suur hulk kuritegelist laadi tegusid, mis on vastolus kas maksvate seadustega ja määrustega või seltskonna moraali ja heade kommetega. Oma päritolult on huligaansus tüübiline suurlinna nähtus, mis välja kutsutud moraali langusest laiemates rahvamassides. Huligaansust iseloomustavad järgmised teod: viisakusetu ja kaaskodanikkudele haavav ülevalpidamine tänavail ja avalikes kohis; kallaletungimine võõrastele isikutele, eriti naistele; mõttetu looduseilu rikkumine ilupuude murdmise ja vigastamise teel, lillepeenarde tallamine; kaaskodanikkude varanduse rikkumine uste, akende j.n.e. määrimise teel tõkati, värvi ja mustusega, eeskodade reostamine j.n.e. Tüübilised huligaansuse avaldused on ka järgmised juhtumised: Moskvas kõlistatakse kellelegi öösel koju ja öeldakse telefoni teel, et ta lähem sugulane on mingi sõiduriista alla jäänud ja lamab raskesti vigastatuna haigemajas. Suures ärevuses kohale sõites selgub, et kogu lugu on huligaani väljamõeldus. Pariisis tülitatakse tähtsaimaid riigitegelasi juba pikemat aega öö-

seti telefoni teel korterisse kõlistades, tellitakse võõraste isikute nimel välja sõiduriistu, saadetakse koju surnuvankreid j.n.e.

Need on huligaansuse avaldused kergemal, kui nii võib öelda — ilmsüütul kujul. Meil, Eestis, ei ole sellest mindud kaugemale. Kuid huligaansuse kodumaal — Nõukogude Venes — on ulakusel teravalt välja kujunenud hädaohtlikult kuritegeline ilme, mis ulatub kuni raskete kriminaalkuritegudeni, nagu: kallaletungimised tänavail, poolsurnuks peksmised, pussitamised, naiste vägistamised, tule süütamised j.n.e.

Tekib küsimus: kas on siin üldse tegemist huligaansusega kui uue nähtusega kuritegevuse alal, või on niisugused teod lihtsalt harilikud kriminaalkuriteod, milliseid tuntakse juba aastasadu?

Huligaansuse tunnuseks on siin kuriteo eesmärgi, otstarbe ja mõtte täielik puudumine, vähemalt väliselt. Huligaanil ei ole eesmärgiks omakasu, s. o. tahe teise varandust omandada röövkallalitungil, ega ka viha vaenlase elu ja varanduse kallale tungimisel, nagu see peaaegu erandita maksev on kõigi analoogiliste kriminaalkuritegude juures. Pekstakse poolsurnuks või haavatakse raskelt juhuslikult möödaminevat tundmatut inimest, hävitatakse võhivõõra inimese varandust.

Selles kuriteo näilises mõttetuses ja otstarbetuses avaldubki huligaansuse eriline iseloomujoon. Kuigi siin tulesüütamine jääb tulesüütamiseks, raske haavamine raskeks haavamiseks, sunnivad motiivid igal üksikul juhtumisel kuritegusid liigitama, osa neist ühendades huligaansuse mõistega.

Missugused mõjurid kutsuvad välja huligaanilisi tegusid nii kergemal kui ka raskemal kujul? — Tähelepanekud näitavad, et siin tegemist on teatud hingeelulise nähtusega massides. Moraali lange misega pääsevad vallale kuritegelised instinktid. Leidub ju igal ajal ja iga rahva keskel kriminoloide, kellele kurja teo kordasaatmine valmistab erilist lõbutunnet.

Huligaansuse senine arenemiskäik Nõukogude Venemaal näitab, et see kuritegeline nähtus omab progresseerumise tendentsi ja on äärmiselt „külgehakkav“.

mille tõttu võib kujuneda tõsiseks sotsiaalseks hädaohuks. Selle tõenduseks arvulisi näiteid kuritegevuse statistikast: kolme kuu jooksul, nimelt aprillist juunini 1924. a. võeti Nõukogude Venemaal huligaansuse pärast vastutusele 38.000 isikut, 1926. a. samade kuude jooksul aga juba 111.000 isikut.

Võitlemine huligaansuse vastu peab sündima kahes suunas, et olla tagajärjekas: rahva kultuurilise ja moraalse tasapinna tõstmisega ja kohtulikkude karistuste kaudu. Kuna huligaansus ei ole tingitud mingisugustest välistest põhjustest, nagu seda osaliselt võib konstateerida röövimiste, varguste j.n.e. juures (aineline puudus!), vaid on teatud hingeeline töö, võivad tagajärgi anda ainult ülalmainitud kaks kasvatusabinõu paralleelselt tarvitatusena.

Nagu eelpool tähendatud, on huligaansus uus nähtus kuritegevuse alal. See pärast ei käsitä praegu meil maksvusel olevad ja ka suurem osa välismaade kriminaalseadustikke huligaansust kui iseisvat kuritegelist nähtust, vähemalt ei ole see mõiste seadustes defineeritud. Huligaansuse mõiste alla kuuluvaid süütegusid karistatakse kui avalikus kohas rahu rikkumist, joobnud olekut, kõlblusvastaseid tegusid, isiku ja ametniku au haavamist, s. o. meil maksvate rahukohtu trahviseaduse §§ 38, 42 ja 43 ning uue nuhtluse seaduse §§ 528, 530 ja 532 p. 3 põhjal. Kõige rohkem huligaansuse mõiste alla kuuluvaid süütegusid on loetletud rahukohtu trahviseaduse § 38, kus öeldakse: „Tülitsemise, kaklemise, rusikavõitluse või mõnel muul kujul avalduva määratsemise ja üldse rahurikkumise eest avalikus kohas...“ Kuna võimatu on seaduses üles lugeda kõiki sedalaadi süütegusid, seletas vene senat, et kõik teised üldise heakorra ja rahu vastu käivad süüteod kuuluvad § 38 ette nähtud „muul ku-

jul avalduva määratsemise ja üldise rahu rikkumise“ mõiste alla, vastavalt korra- rikkumise iseloomule.

Kuigi siin ei ole täpselt defineeritud ulakuse mõistet, on siiski antud niisuguste süütegude üldine iseloomustus ja seega kohtule võimalus jäetud selle paragrahvi põhjal karistada ka niisuguste ulakuse nähtuste eest, mis seaduses ei ole otsekohe loetletud.

Kuid võitlemiseks huligaansuse vastu on loetletud paragrahvid siiski liig kitsad, sest on rida hukkamõistetavaid nähtusi, mida nende alla viia on raske. Pealegi antakse huligaaniliste tegude suhtes asjale käik avalikus, s. o. politseilises korras ainult rahuk. trahvisead. §§ 38, 42 ja 43 ning U. N. S. § 532 p. 3 alla kuuluvates asjades, teistel juhtumistel aga erakaebuse korras. Suuremas osas juhtumistest jääb aga asi erakaebuse korras üles võtmata ja kuritegu karistamata, mis soodustab huligaaniliste väljaastumiste rohkenemist.

Hoopis radikaalsemate abinõudega on asunud huligaansuse vastu võitlema Nõuk. Vene uus seadusandlus. Nõukogude kriminaalkodeksi § 176 annab huligaansusele täpse definitsiooni, mõistes selle all „kõlvatuid tegusid ühenduses lugupidamatusega seltskonna vastu“. Karistus huligaansuse eest on 3-rublalise rahatrahvist kuni 2-aastase vangistuseni. Huligaansuse laine suurenemisel võeti tarvitusele repressioonilised abinõud, üksiku huligaani suhtes vangistus 3 kuust kuni asumisele saatmisele kontsentratsiooni laagritesse. Raskematel juhtumistel, kui huligaanid tegutsevad salgana, võetakse tarvitusele kriminaalkodeksi § 76, mis käsitab banditismi ja ette näeb karistuse kuni mahalaskmiseni. Viimast karistust on huligaanide suhtes juba tarvitatud — avaliku arvamise üksmeelsel nõudel.

Veel kord surmanuhtlusest.

Surmanuhtluse küsimus on praegu päevakorral mitte ainult meil. Nii mitmeski Lääne-Euroopa riigis on revideerimisel maksvad nuhtlusseadused ja ühenduses sellega on vana probleem jällegi akuutseks saanud: kas tuleb surmanuhtlus kõige raskema karistusena alles jätta või mitte. Senini „E. Politseileht“ avaldatud artiklite autorid pooldavad kõik sur-

manuhtluse allesjätmist. Allpool on toodud Saksamaa teadlaste ja tegelaste arvamisid, mis kõik enam-vähem eitavad surmanuhtluse edasikestmist. Et need arvamisid omalt poolt aitavad küsimust igapidi valgustada, siis pole huvituseta nendega tutvuneda. „E. Politseileht“ käib, tähendatud arvamiste kokkuvõttele ruumi lubades, vana roomlaste põhimõtte järele:

audiatur et altera pars — ka vastast poolt peab ära kuulama.

Üheks kõige kompetentsemaks Saksamaa tegelaseks kõne all oleva küsimuse suhtes peab lugema dr. Finkelnburg'i, kellele kui Berliini ja Brandenburgi vangimajade ülemale alluvad ligi sada karistus-asutust, kus keskmiselt kinni peetakse 8000 kuni 9000 kuritegijat. Dr. Finkelnburg arvab kokkuvõetult järgmist.

Kui mina 30 aasta eest astusin vangimajade valitsuse teenistusse, siis ütles minule mu unustamatu õpetaja, salanõunik Krohne, siseministeeriumi vangimajade osakonna juhataja: „teoreetilisi teadmisi näib teil, härra assessor, õige palju olevat, kuid jätke esialgu paragrahvid ning püüdke inimesi tundma õppida“. Selleks oli minul siis ka küllalt juhust järgnevate aastakümnete jooksul, kus mul tuli tegemist teha paarikümne vangimajaga ja nendes kinni peetavate kuritegijatega. Erilist tähelepanu pöörasin mina mõrtsukatele — muu seas oli ka Krohne surmanuhtluse vastane ja soovitas mulle esimeses järjekorras just tapjate iseloomu tundma õppida. Pean kohe ütlema, et ma ei ole leidnud mingisugust vahet mõrtsukate ja teiste suuremate kuritegijate vahel. Nii mõnigi asjaolu kõneleb isegi mõrtsukate kasuks. Suur ja isegi suurem osa neist ei ole eelkaristatud ja eraldub juba selle tõttu kasulikult retsidivistidest — murdvarastest, riisujatest jne. Seda asjaolu teavad kõik vangimajade juhid ja sellega ongi seletatav, et nii tihti usaldatakse just mõrtsukatele, kes pikemat aega on vangis viibinud ja ennast korralikult üleval pidanud, kõiksuguste eriametite kohustetäitmine. Nemad figureerivad vangimajades majakoristajatena, kirjutajatena, raamatukogude hoidjatena ja nõnda edasi. Iseloomustav on juhtumine, mis aset leidis Sileesias, kus keegi mõrtsukas vangimajast enne tähtaega vabastati ja naabrilinna vangimaja teenistusse võeti kantselei tööjõuna vastava ülemuse loal.

Edasi olen tähele pannud, et tapmised, milliste kordasaatmise karistuseks mõrtsukad vangis viibivad, väga tihti ei näita sarnast toorest iseloomu nagu teised kuriteod. Näitena juhiksin tähelepanu järgmisele. Kõiksugused sadistlikel motiividel toimepandud loomade piinamised on tihtipeale võimatu julmalt toimetatud: keegi võttis kassi, naelutas looma seina külge kinni, nii et pea allapoole rippus — karistus sarnase teo eest on kõige rohke-

mal juhtumisel Saksamaal maksvate seaduste järele kuus nädalat aresti! Keegi teine kuritegija ajas väljapressimiste tõttu ühe perekonnaisa ühes naisega vabaturma, ja teda karistati selle eest maksimaalse karistusega, s. o. viieaastase vangistusega! Ühel juhtumisel vägistas keegi ära noore tütarlapse ja lõi tema pimedaks peale esimese kuriteo kordasaatmise, nii et vaene ohver ei tunneks kuritegijat: kõige kõrgem karistus sarnase teo eest on viisteistkümmend aastat sunnitööd! Kõik see torkab erilisel silma, kui arvesse võtta halastamatust, mis seadusandja üles näitab mõrtsukatele. Isegi raske on otsustada, keda karmimalt karistada: kas seda, kes peale pika järelemõtlemise ja võitluse oma südametunnistusega teise tapab, või seda, kes järelemõtlematult pöörases vihahoos otsekohe teise inimese pealuu purustab — seadus aga teeb teatavasti väga suurt vahet ettekavatsetud tapmistest ja teiste tapmistest (Totschlag) vahel.

Sotsioloogia õpetab meid juba pikemat aega hoopis teistviisi kui senini kuritegijate peale vaatama. Hakatakse arvestama sisemiste ja väliste mõjudega kuritegijate peale. Tööta olek ja tööpuudus, korterikriis, halb kasvatus, halvad perekondlikud olud, süguelu ebanormaalsus, haigused, alkohol, päritavus jne. mängivad teadupärast suurt osa iga inimese, tähendab ka kuritegija elus. Seda arvesse võttes on hakatud vangimaju ümberkorraldama, muutes neis valitsevat süsteemi. Vangide peale ei vaadata enam kui mingisuguste nimeta numbrite peale, vaid kui isikute peale, kelledega tuleb ümberkäia vastavalt nende iseloomule. Seati sisse vangimajade koolid, pandi alus raamatukogudele vangimajades, tööd katsuti niimoodi korraldada, et see mõjuks kasvatusliselt, kirjade saatmine ja võõraste vastuvõtmine pandi uutele alustele, seati sisse psühhiaatrilised haigemajad, hakati asutama vangide seltse, milliste eesmärgiks on hoolitseda vabakssaanute edaspidise saatuse eest. Terve vangimaja personaal: direktor, vaimulik, arst, õpetaja, inspektor, ülevaataja ja hoolekandja hakkasid käsikäes töötama, üldiseks eesmärgiks oli vangide resotsialiseerimine.

Viimane Saksamaa kohta käiv statistika näitab, et 1924. aastal karistati: 274.146 korral vangimajas kinnipidamisega, 9725 juhtumisel sunnitööga, surmanuhtlust määrati sama aja jooksul 112

korral. Sellest järgneb, et hiigla suurele kuritegijate arvule antakse võimalus karistust kanda toimepandud süüteo eest ja oma elu seada uuele alusele, kuna minimaalsele arvule seda ei lubata. Kui surmanuhtluse pooldajad vähemalt suudaksid näidata, et mõrtsukat ei ole võimalik parandada ja temast teha kõlbulikku seltskonnaliiget! Kuid seda ei suudeta iialgi! Juba umbes 50 aasta eest tähendas kuuluis Berliini ülikooli kriminaalõiguse professor Berner, et „tegeline elu on näidanud, et suuremaid kuritegijaid on võimalik kergemini parandada kui väiksemate süütegude eest vangis viibivaid.“

Süstemaatiline vangimajade elu ja olu uurimine näitab kõigis Euroopa riikes, et mõrtsukad ei ole mingi eriline inimtüüp ja ei ole mingi eriline kuritegijate tüüp, kes oskaks vähem vahet teha hea ja halva vahel kui teised. Materjali selleks leidub praegu väga palju, eriti sest ajast peale, kui otsustati surmanuhtlust kaotada Hollandis, Belgias, Norras, Austrias jne., kusjuures — olgu see muuseas tähendatud — neis riikes ei ole märgata tapmist arvu suurenemist.

On kindel tõeasi, et mõrtsukate isikud on täiesti arenemisvõimelised, välja arvatud sarnased kuritegijad, kes ei kuulu vangimajja, vaid hullumajja. Sihikindla vangimajas läbiviidava kasvatamise ülesanne on teha mõrtsukatest jällegi inimesi, kes kõlbaks elule ja seltskonnale. Mina võin oma kauemaajaliste kogemuste najal tõendada, et mina tunnen mõrtsukaid, kes minule palju sümpaatlikumad on ja kes on kui inimesed rohkem väärt kui paljud kaasaegsed, kes kõnnivad vabalt mööda tänavaid. Ka kõige suuremad surmanuhtluse pooldajad ei saa eitada, et meil nii mitmed ja mitmed mõrtsukad, keda vabastati eeskujulise ülevälpidamise eest enne tähtaega, on hakanud elama korralikku elu, töötades vabrikutes ja töökodades, maal ja linnas. Sellepärast arvan mina: kadugu surmanuhtlus.

Ka endine Preisimaa siseminister Severing ei poolda surmanuhtluse allesjätmist, muu seas motiveerides seda sellega, et statistilised andmed näitavad, et kuritegude arv (mõeldud on muidugi kõige raskemad kuriteod) neis maades, kus surmanuhtlus karistuse ülemäärana ära muudeti, sugugi kasvanud pole peale tähendatud karistusviisi äramuutmist seadusandlisel teel. Endine siseminister tähendab, et tema, olles veel ametis, alati pooldas armuandmist, kui selgus, et mõrt-

sukas ei olnud ainult kuritegija, vaid teatud mõttes ka aja ja ümbruskonna ohver, mis tingitud sõjast ja selle rasketest tagajärgedest, kasvatusel, teiste, halvade elementide mõjust jne. Kuid oli ka juhtumisi, kus tuli asuda teisele seisukohale, arvesse võttes asjaolu, et poliitiliselt rasketel aegadel nii mõnelegi ähvardas väljakohtu alla sattumine ja surmanuhtlus — see seisukoht käis isikute kohta, kellele suhtes otsusele jõuti, et neid parandada on võimatu. Siiski loodab härra Severing, et varsti arvamine võidule pääseb, et on olemas peale surmanuhtluse veel teisi võimalusi raskeid kuritegijaid karistada.

Huvitavale seisukohale asub senati president Niedner, kes on vabariigi kaitseks moodustatud riigikohtu esimeheks. Niedner tähendab, et tema on põhimõtteline surmanuhtluse vastane ja on seda seisukohta mitmel puhul avaldanud ja kaitsnud. Tema arvab, et on toodud tähtsaid kaalutlemisi nii surmanuhtluse poolt kui ka vastu, kuid nii pooldajad kui ka vastased ei suuda täieliselt teisi oma vaadete õigusse uskuma panna. Mis meid õigele teele juhib — see on tunne ja nimelt vana tunne: sina ei pea tapma, käsk, mis peaks maksma nii üksiku isiku, kui ka ühiskonna suhtes. Kuid siiski on olemas üks erand, mida lubab jällegi seesama tunne: see on tapmine enesekaitseks, jällegi maksab see niihästi üksiku isiku kui ka ühiskonna suhtes.

Ühiskond (üksiku isiku suhtes on asi selge) võib tarvitada surmanuhtlust enesekaitseks, kui tema olemasolu on hädaohus. Sarnane juhtumine leiab aset muidugi ainult sõja korral — ükskõik, kas seda sõda peetakse välise või sisemise vaenlase vastu, kes teatava ühiskonna olemasolu ähvardab hävitada. See aga on ka kõik. Mitmed kultuurriigid on juba asunud sellele seisukohale. Seadusandlisel ja määrusandlisel teel peaks praegu, mil surmanuhtlus veel maksvusel, katsuma sarnast teed, sarnast väljapääsu leida, et ette ei tuleks ilmsüütute karistamisi surmanuhtlusega.

Salanõunik, professor Seeberg — tuntud usuteadlane — arvab, et kohutav on iseenesest hävitada inimese elu, eriti veel kui silmas pidada, et karistuse osaliseks võivad saada ilmsüütud ja et mõrtsukat võib saada kord korralik inimene. Selle tõttu pannakse meie päevil täie õigusega suurt rõhku inimeste — kuritegijate parandamise ja kasvatamise peale vangima-

jades. See ülesanne lasub eestkätt arsti ning vaimuliku peal ning riigi ja kiriku huvid on siin tihedalt seotud teineteisega. Selle tõttu tuleb ka kindlasti asuda seisukohale, et vaimulik peab olema vangimajades. Kui kõrgelt kuritegijale karistus määratakse, see on iseasi, kuid üldsus peab tundma, et kuritegu karistuse läbi küllaldaselt tasutud saab. Arusaadav on, et iseäranis julma ja toore kuriteo eest nõutakse surmanuhtlust. Tihti juhtub, et kuritegija ise ka samal arvamisel on — kuid just see panebki mõtlema. Kes ise oma kuriteo peale sarnaselt vaatab, selles peitub siiski veel palju head ja sellest võiks saada veel korralik inimene.

Teiste kuritegijate juures on lõpuks ükskõik, millisel teel neid tehakse kahjatuks seltskonnale. Ühtaga peab tähendama, et erilisel julmadele kuritegijatele ei tohiks armu anda, nende amnesteerimine ei ole soovitav. Sellest järgneb iseenesest, et

siia ei kuulu kuriteod, mis toime pandud poliitilistel, usulistel või moraalsel moitiivil. Minu arvates, kui asuda moraali seisukohale, ei ole tungivat tarvidust tingimata nõuda surmanuhtluse allesjätmist. Võib ju ütelda, et kuritegijale ülekohut ei tehta surmanuhtlusega, sest kuriteo toimepanekul pani tema vabatahtlikult oma elu kaalule. Moraali seisukohalt aga ei ole see põhjus küllalt mõõduandev.

Kõne all oleva küsimuse otsustamisel on vist mõõduandev vastava rahva moraal. Kas see rahvas on kultuuriliselt vähem arenenud või rohkem — see suuremat mõju otsuse peale ei avalda. Ajalugu näitab meile, et kombed ja rahva psükoloogia otsuse peale mõjuvad. Kui sellelt seisukohalt asja peale vaadata, siis peab küll ütleva, et saksa rahvas praegusel silmapilgul omas enamuses pooldab surmanuhtluse allesjätmist.

Üleskutse.

Lugupeetud politseisportlased!

Kui suurt osa mängib politseiteenistuse juures kehaline kasvatus, on vist kõigil lugejail selge. Igaüks on tundma õppinud kehaliskasvatuse suurt mõju tahtejõu, kiire otsustamise ja enesedistsiplinierimise peale üldsuse kasuks.

Meie politseis kehaliskasvatus vajab elavat tegevust, järjekindlamat süstematiseerimist, süvenemist töösse. Selleks kohustab meid meie teenistus, kui tahame mehiselt välja astuda. Nii edasi ei tohi enam kesta; loidus peab kaduma, meie peame omi jõude ütelugema, neid karastama kehaliselt, niisama vaimliselt. Meil tuleks igas prefektuuris asutada oma

spordiring. Need ringid ühineks ülemaailseks politsei kehaliskasvatuse liiduks, kust antakse instruksioone ning näpunäiteid.

Selle sihi kättesaamiseks on vanemad sportlased mõttele tulnud asutada Eesti politsei kehaliskasvatuse liitu. Nemad on töötanud välja „Eesti politsei kehaliskasvatuse liidu“ põhikirja, mida allpool avaldan.

Palun teid allpoolavaldatud põhikirja läbi lugeda ja teisigi sellega tutvustada ning oma arvamisi saata lahkelt selle lehe toimetusele. **H. Tann**, abikomissar.

Eesti politsei kehaliskasvatuse liidu põhikiri.

§ 1.

Liidu ülesanne on lahendada politseiametnike kehaliku arenemise ja kasvatamise valda kuuluvaid küsimusi ja tegelikult edendada politseiametnike kehalikku kasvatamist Eestis ja selleks üksikute Eestis tegutsevate politsei spordiringide, seltside ja osakondade endasse koondamine, neile tegevuseks juhtnööride andmine ja viimaste täitmise järelvalve ning politsei kehaliku kasvatuse esitamine rahvusvahelises politsei kehaliskasvatuse organisatsioonis.

Liidu tegevuspiirkond on Eesti Vabariik ja juhatuse asupaigaks Tallinna.

§ 2.

§ 1 nimetatud sihtide saavutamiseks on liidul õigus kogu Vabariigi piirides:

1) organiseerida kehalikke harjutusi igal spordialal,

2) asutada harjutuse mänguplatse ja aedu, liuvälju ja mägesid, supelusmaju, võimlaid ja lasketiire,

3) toime panna spordietendusi harjutustega ja mängudega, võistlusi ja võidusõite, mängu auhindade ja muu ergutuste

väljaandmisega — ja maksuta ning maksulisi pidustusi ja lõbuõhtuid,

4) ellu kutsuda spordi aladel kursusi ühes tunnistuste väljaandmisega osavõtjatele,

5) toime panna kehaliku kasvatuses kümsete lahendamiseks näitusi ja kõnesid,

6) välja anda kehaliku kasvatuses ja arendamise käsiraamatuid ja kirjatöid,

7) kaitsta politsei kehaliskasvatuse huviseid teiste spordiorganisatsioonide juures,

8) võistlusi korraldada politsei „meistri“ nime peale,

9) korraldada rahvusvahelisi politsei spordivõistlusi,

10) korraldada laskeharjutusi ja võistlusi,

11) arendada purje-, lennu-, mootor- ja ratsasporti.

§ 3.

§ 2 ettenähtud ülesannete otstarbekohasemaks teostamiseks on liidul õigus omi osakondi avada, missuguste kodukorra määrab kindlaks liidu asemikkude kogu.

§ 4.

Liidus peetakse aastast-aastasse liitunud politsei spordiringide, seltside ja osakondade nimekirja, kus sisseastumise järjekorras tähendatakse üles iga liitunud seltsi, ringi või osakonna nimi ja asukoht, samuti väljaastumise aeg.

§ 5.

Liidu liikmeks võetakse vastu ainult politsei spordiringid, seltsid ja osakonnad, kel juriidilise isiku õigused.

§ 6.

Liidul on oma nimega pitsat ja märk.

§ 7.

Politsei spordiringi selts või osakond, kes liidu liikmeks tahab astuda oma peakoosoleku otsuse põhjal, annab sellest liidu juhatusele kirjalikult teada ja maksab sisseastumise maksuks 100 marka. Teadaandele peab olema lisatud kolm eksemplari spordiringi või osakonna põhikirjast ja teade spordiringi, seltsi või osakonna liikmete arvu kohta.

§ 8.

Teadaande kuju (§ 7), mis kõigil spordiringidel, seltsidel ja osakondadel ühesugune peab olema, määrab ära liidu juhatuse. Teadaandes peab tähendatud olema, et spordiring, selts või osakond kõigi käesoleva põhikirja määruste alla paenutab.

§ 9.

Uute politsei spordiringide, seltside või

osakondade vastuvõtmist liitu toimetab liidu juhatuse.

§ 10.

Iga liitunud politsei spordiring, selts või osakond on kohustatud end paenutama kõikide asemikkude kogu otsuste alla, mis seaduse ja käesoleva põhikirja alusel tehtud.

§ 11.

Igal liitunud spordiringil, seltsil või osakonnal on õigus:

a) oma asemikkude kaudu osa võtta asemikkude kogu nõupidamistest, valimistest ja otsuste tegemistest;

b) tarvitada liidu asutusi ja ettevõtteid neil asemikkude kogu poolt vastuvõetud alustel.

§ 12.

Spordiring, selts või osakond võib liidust lahkuda ainult kirjaliku teadaande järele, lahkumise põhjusi juure lisades. Lahkumine peab peakoosoleku otsusele põhjenema. Lahkumise teadaanne peab olema vähemalt kuu aega enne lahkumist liidu juhatusele sisse antud.

§ 13.

Spordiringi, seltsi või osakonna võib liit välja heita ainult asemikkude kogu otsuse põhjal, mis kinnisel hääletusel juhatuse ettepanekul tehtud, järgmistel korradel, kui spordiring, selts või osakond:

a) hoiatuse peale vaatamata omi kohuseid liidu vastu ei täida,

b) liidu enda ehk mõne spordiringi, seltsi või osakonna vastu töötab.

§ 14.

Väljaastunud spordiring, selts või osakond kaotab liidu liikme õigused § 12 tähendatud tähtaja järgi, väljaheidatud spordiring, selts või osakond aga väljaheitmise päevast.

§ 15.

Spordiringid, seltsid ja osakonnad, kes liidust lahkunud või liidust väljaheidatud, võivad uuesti liitu vastuvõetud saada, kuid ainult asemikkude kogu otsusel.

§ 16.

Liidu kapitaliks on:

a) sisseastumismaks,

b) igal aastal asemikkude kogu poolt määratud liikmemaks,

c) annetused isikute, seltside ja asutuste poolt, millede vastuvõtmist liidu juhatuse otsustab,

d) sissetulekud: korjandustest, loteriidest, võistlustest ja pidustustest,

e) liidu muist sissetulekutest saadud summad.

§ 17.

Asemikkude kogu on liidu juhtivaks organiks, tema võimkonda kuulub:

a) üldiste aluste äramääramine, mil liit tegev peab olema,

b) liidu tegevuskava ja eelarve ning aastaaruannete kinnitamine,

c) liidu juhatuse ja revisjonikomisjoni valimine,

d) iga-aastase liikmemaksu suuruse määramine,

e) otsustamine liikumata varanduse omandamise, võõrandamise ja pantimise kui ka uute ehituste ettevõtmise üle,

f) otsustamine liidu ettevõtete avamise ja lõpetamise üle,

g) laenude tegemiseks juhatusele lubandmine ja võlapiiri määramine,

h) liikmete väljaheitmine liidust ja nende uuesti vastuvõtmine,

i) liidu põhikirja muutmine ja liidu tegevuse lõpetamise üle otsustamine,

j) juhatusliikmete tagandamine ja nende kohtu alla andmine,

k) küsimuste harutamine, mis hiljemalt kaks nädalat enne asemikkude kogu koosolekut liidu juhatusele sisse antud, palvega neid asemikkude kogule esitada,

l) võistluskava määramine ja

m) asemikkude valimine Eesti spordi keskliitu ja rahvusvahelisse politsei kehaliskasvatuse organisatsiooni.

§ 18.

Asemikkude kogus on igal liitunud politsei spordiringil, seltsil või osakonnal, vastavalt nende liikmete arvule ja nende peakoosoleku valikul või seltsi juhatuse peakoosoleku volitusel, omad esitajad, kusjuures tuleks iga liitunud spordiringi, seltsi või osakonna 30 liikme kohta üks esitaja. Vähem kui 30-liikmeline ühing on õigustatud üht esitajat saatma.

§ 19.

Asemikkude kogu korraline koosolek peetakse igal aastal hiljemalt kaks kuud peale aruandeaasta lõppu kohas, mille määrab eelmine asemikkude kogu koosolek.

§ 20.

Asemikkude kogu kutsutakse kokku kirjalikult, kutsetega, mis posti kaudu kõigile liitunud spordiringidele, seltsidele või osakondadele kätte saadetakse ja kuulutusega liidu ametlikus häälekandjas. Kutsed peavad hiljemalt 3 nädalat enne koosolekut laiali saadetud olema, kusjuures peab teatatud olema koosoleku koht, aeg ja päevakord. Koosolek on otsuse-

võimeline, kui vähemalt $\frac{1}{3}$ liidu liikmeid on esitatud. Ei ole esimesel korral tarviline arv liikmeid esitatud, siis peetakse teistkordne koosolek sama päevakorraga, üks tund hiljem, mis esitatud liikmete arvu peale vaatamata on otsusevõimeline.

§ 21.

Erakorralisi asemikkude kogu koosolekuid kutsub kokku liidu juhatuse, kas enda algatusel ehk $\frac{1}{10}$ osa liikmete ehk revisjonikomisjoni nõudmisel § 20. tähendatud alustel, kusjuures kutsed peavad hiljemalt 2 nädalat enne koosolekut laiali saadetud olema.

§ 22.

Asemikkude kogu koosolekul otsustatakse kõiki küsimusi liht hääletenamisega, välja arvatud põhikirja muutmine ja tegevuse lõpetamine ning liidu liikmete väljaheitmine, milleks $\frac{2}{3}$ koosolevate liikmete poolt on nõusolemist vaja.

§ 23.

Liidu tegevusaasta kestab 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini.

§ 24.

Asemikkude kogu koosoleku käigu kohta kirjutatakse selleks määratud raamatusse protokoll, mille juure lisatakse koosolekul viibivate asemikkude nimekiri. Protokollis tähendatakse ära vaielduste järele tehtud otsused. Protokollid kinnitavad koosoleku juhataja ja kirjatöötajate ning koosolekul viibivate juhatuse liikmed.

§ 25.

Liidu juhatuse on viieliikmeline, esimees ja tema abi, kirjatöötaja, laekahoidja ja kehaliskasvatuse liikumise juht, kes kinnisel hääletusel valitakse ühe aasta peale. Juhatuse liikmed vahetavad enda vahel ametid. Juhatuse kokkuseade täiendamiseks valib asemikkude kogu kolm juhatuse liikme kandidaati samasugusel viisil, nagu eelpool tähendatud.

§ 26.

Juhatuse võimkonda kuulub:

a) liidu asjade juhatamine ja korraldamine,

b) korra järgi valvamine liidu tegevuses, liidu varanduse hoidmine ja rahasummade valitsemine,

c) asemikkude kogu otsustamise alla käivate ettepanekute tegemine,

d) asutustega ja isikutega läbikäimine,

e) iseäraliste kohustuste ja volituste väljaandmine ja asemikkude kogu kokkukutsumine,

f) liidu liikmete vastuvõtmine,

g) liidu teenijate palkamine ja lahtilaskmine,

h) võistlusmääruste väljatöötamine ja asemikkude kogule kinnitamiseks ettepanemine.

§ 27.

Liidu juhatus juhhib liidu tegevust alustel, nagu seda määravad liidu põhikiri ja asemikkude kogu otsused.

§ 28.

Liidu esimees juhatab kogu juhatuse tegevust, määrab eestseisuse koosoleku aja ja loetakse igas asjas liidu asemikuks. Araolekul täidab tema kohuseid abiesimees.

§ 29.

Kirjatoimetaja peab juhatuse koosoleku üle protokolle ja registreerib väljaläinud ja sissetulnud kirju, kusjuures väljaläinud kirjadest ära kirjad tulevad võtta.

§ 30.

Laekahoidja võtab kviiitungite vastu kõik liidule maksetavad rahasummad, peab kassaraamatut ja annab juhatuse poolt kinnitatud maksutähtede järele rahasummad välja.

§ 31.

Kehaliskasvatuse liikumise juht peab olema tegevsporlane ja tema ülesandeks on: puhtkehalisse kasvatusse puutuvate küsimuste lahendamine ja neis küsimustes osakondade inspekteerimine.

§ 32.

Juhatus koosolek loetakse otsusevõimuliseks, kui vähemalt kolm liiget on koos, nende seas esimees ehk tema abi.

Küsimused otsustatakse kokkutulnud liikmete lihtsa hääletamusega.

§ 33.

Kui esimees arvab mõne küsimuse kiire olevat, tehtagu otsus kirjalikult hääletamise kaudu. Kirjatoimetaja saadab otsustamisele tuleva asja kõikidele liikmetele ühes seletusega ja nõuab neilt vastust „poolt“ või „vastu“ teatud tähtaja jooksul.

§ 34.

Kui juhatuse liige kuulub seltsi, kelle asja harutatakse, võib ta asja harutamise osa võtta, kuid ei tohi otsusetegemisel hääletada. Selts, kelle asja harutatakse, võib seletusteandmiseks oma esitaja saata.

§ 35.

Liidu aastaaruande ja eelarve läbivaatamiseks valib asemikkude kogu kolmeliikmelise revisjonikomisjoni ja nendele kaks kandidaati. Revisjonikomisjon võib omal algatusel igal ajal liidu rahasummasid ja raharaamatuid revideerida ja juhatusest asemikkude kogu kokkukutsumist nõuda.

§ 36.

Liidu likvideerimise puhul, missuguse otsuse liidu asemikkude kogu teeb 60% hääletamusega, valitakse viimase poolt isearaline likvideerimise komisjon kolmest kuni viie liikmeni, asemikkude kogu määramisel, kes kõiki eeltöid likvideerimisel korraldab ja asemikkude kogu otsuse põhjal likvideerimist täidab. Liidu lõpetamisel kasutatakse varandus politsei kehaliskasvatuse otstarvete kohaselt asemikkude kogu otsusel.

Muuseumivarastest.

On vana tõde, et seal, kus leidub varandusi, ka vargad on kohal, olgu see kaubamaja, kirik, pank, erakontor või muuseum. Väärtuslike vana asjade kauplused, muuseumid, eraisikute mitmesugused kollektsioonid ja kiriku varandused on alati avaldanud suurt tõmbejõudu kuritegijate peale ja vargused just nimetatud kohtades on osutunud eriti külgetõmbavateks sellepärast, et nende toimepanemine on ikka olnud võrdlemisi kerge ning hädahüta. Ja peab ütleva, et üldiselt pöörati senini õige vähe tähelepanu just muuseumide kaitsele varaste vastu, ning osalt kordub see viga siin ja seal veel praegugi. Viimaste aas-

takümnete jooksul toimepandud kunstiteoste vargused näitavad, et muuseumivaras võib suuremat saaki saada vähese vaevaga, suuremate ettevalmistusteta ja peaaegu igasuguse hädahüta, kui vana ja vilunud kalliskivide varas või rahakappide lõhkuja, kelle riisiko sellejuures tunduvalt suurem ning töö raskem ja ettevalmistused keerulisemad. Kuid tervel sellel asjal on olemas ka oma hea külg, millega seletatav, et muuseumivargaid on siiski kõige selle peale vaatamata võrdlemisi vähe ja et kunstiteoste vargusi pannakse harva toime. See eriline külg seisab muidugi haruldastes varguste esemetes, millistest on väga raske

lahti saada, nii et elukutselised vargad ja murdvargad kõne all oleva kuritegude eriliigiga ei tee pea kunagi tegemist. Väga raske on leida varastatud kraami ostjaid, kes nõus oleksid ostma kallihinnalisi kunstiteoseid, ning kui mõnikord leidub sarnane ostja, siis ei maksa ta varastatud asja eest peaaegu midagi. Nii et sel alal seisame imeliku nähtuse ees: varastada on kergem, kui varastatud asja müüa, realiseerida! Kõige selle peale vaatamata, tegutsesid alati ja tegutsevad veel praegugi muuseumivargad ja murdvargad, kes on palju kahju teinud üksikutele isikutele ning üldsusele. Viimasel ajal on välismaadel hakatud võitlema sarnaste kuritegijate vastu erilise visadusega ning selles võitluses on politseil ja teistel ametvõimudel olnud palju õnne. Nii, näiteks, pandi viimase kahe-kolme aasta jooksul Itaalias ja Saksamaal toime ainult mõned üksikud muuseumivargused, mis pea kõik selgitati võimude poolt. Mõnes riigis on maksma pandud eriti rasked karistused muuseumivarguste eest ja see asjaolu pole mõju avaldamata jätnud kuritegijatele, kes silmnähtavalt loobuvad hädaohtlikust oma tagajärgede poolest ning vähe tulutoovast tööst.

Erilisest muuseumivargaga tüübist ei saa küll üldiselt kõnelda, küll aga muuseumimurdvarga tüübist. Viimane paneb kuriteod toime ainult selle eesmärgiga, et raha teenida, kuna muuseumivaras harilikult kuritegevuse teele satub armastusest kunsti või kunstiteose vastu, teiste sõnadega, murdvaras on harilik kuritegija, kellel puudub mõistagi igasugune arusamine kunstist, kuna varas on kunstitudja, on ebanormaalne isik, kes omandab võõrast vara taltsutamatu soovi tungil: et omale võtta kunstiteost, mis talle väga meeldib.

Berliini kriminaalkomissar Trettin, kellele allub kriminaalpolitsei jaoskond muuseumivarguste vastu võitlemiseks, jutustab mõnest eriti huvitavast muuseumivargusest, mis toime pandud viimaste aastate jooksul.

Üheks sarnaseks varguseks, mis äratas üldist tähelepanu, oli 1920. aastal toime pandud Hildesheimi kiriku varanduste vargus. Peasüüdlaseks osutus keegi poola rahvusest elukutseline murdvaras V., kellel aimugi polnud, milline väärtus on varastatud asjadel. Mees tuli mõtte peale murdvargust toime panna tänu ühe endise tähendatud kiriku koorilaulja

jutustusele. Laulja, kellega kuritegija kohtunud juhuslikult, tähendas muuseumi juhuajamisel, et Hildesheimi kirikus on suured varandused: jumalakujud on raamid, mis kulla ning kalliskivid, kaetud, karikad on puhtast kullast jne. Kuritegijat huvitas muidugi ainult kuld ja kalliskivid, ja ta lõhkus peale murdvarguse toimepanemise ajalooliselt ja kunstiliselt suure väärtusega asju, mis käsitsi valmistatud vanade tuntud meistrite poolt, ja mille asemele meie aeg midagi ei suuda panna. Pärlid ja kalliskivid lendasid kartulipõllule — neid ei ole korda läinud leida — nii vähe tundis toores kuritegija isegi kalliskivide väärtust, mis siis veel kõnelda kunstiväärtusest. Kõike seda arvesse võttes peab küll ütleva, et Berliini kriminaalpolitseil oli veel haruldane õnn vähemalt osa asjadest päästa. Peale kuriteo selgitamist läks lõpuks korda ka murdvarga isikut kindlaks teha ja poolakat areteerida. Viimane tunnistas mõneajalise puiklemise järele ka kuriteo üles ning näitas ametnikkudele kohta, kus peidetud ülejäänud väärtasjad. Neid leiti tähendatud kohalt, nii et mõnda asja veel päästa suudeti. Sest peab kahjuks ütleva, ükski kullasepp maailmas ei suuda restaureerida väärtasju, mis kuritegija hävitas, nemad on kadunud igaveseks ajaks.

Mitme aasta eest pandi toime suurem maalide vargus Sanssouci lossi muuseumis Potsdami linnas. Hiljem selgus, et peasüüdlaseks osutus keegi saksa ohvitser, muuseumi teenri poeg. Ohvitser tundis muidugi mõista maalide suurt väärtust, viibis ju tema lapsepõlvest saadik lossis. Tema sattus võlgadesse ja raha saamise eesmärgil tegi tema kahele elukutselisele murdvargale ettepaneku muuseumi tulla ja maale varastada. Murdvargad olid asjaga päri, sest ohvitser tähendas neile, et vargus annab väga palju teenistust. Ajal, mil muuseum oli avatud publikule, tulid murdvargad lossi ning ohvitser näitas neile kõige väärtuslikumaid pilte, samal ajal kõneldi ka ja vahetati mõtteid selle üle, millal kõige paremini vargust toimetada. Mehed peitsid end ohvitseri näpunäidete järgi muuseumi ja kui muuseumi vaht oli ringkäigu lõpetanud, algasid kuritegijad oma tööd. Saagiks saadi seitse kallihinnalist, vanade meistrite maali, millised kriminaalpolitsei leidis hiljem üles Berliinis peale suure töö ja vaeva. Maalid olid peidetud vanakraami alla ühes Ber-

liini eeslinna väikeses korteris. Muuseumis läks korda maale leida n. ütelda viimasel silmapilgul, sest mõni tund hiljem tahteti maale üle anda suuremale rahvusvahelisele varastatud kraami ülesostjale, kes tahtis maale otsekohe edasi saata väljamaale. Kõik süüdlased võeti kinni ja karistati hiljem.

Teist iseloomu kannavad järgmised vargused. Dr. H., tuntud teadlane ja ühe suurema raamatukogu arhivaar, varastas mitme aasta jooksul raamatuid. Peasjalikult kannatasid Viini riigiarhiiv ning Berliinis asuv Hohenzollern'ite arhiiv. Ühelt poolt oli varas kirgline vanaade raamatute ja käsikirjade kollektsionäär, teiselt poolt ei võimaldanud temale ta majandusline seisukord kallihinnalisi raamatuid soetada. Jõuti siiski arvata, et tegemist on ebanormaalse inimesega. — Ühel juhtumisel varastas keegi tööline ühest muuseumist pildi, polnud palju väärtust. Varguse motiiviks oli asjaolu (mees ei müünud ega pakkunudki müüa oma pilti, vaid hoidis selle kodus alles), et maal — naisterahva pea — väga sarnanes töölise pruudile. — Suure eduga töötas maalide varas V., kes ühendas suurema hulga väärtuslikke maale Königsbergi lossist. Mees varastas pilte sellepärast, et temale teatavad maalid väga meeldisid; teiselt poolt aga tegi tema seda ka selleks — mis haruldane juhtumine sarnaste „asjaarmastajate“ juures — et raha teenida, mees müüs vähema väärtusega maalid ära.

Ainuke suurem sarnast laadi vargus, mis senini selgitamata ja mis omal ajal äratas suurt tähelepanu mitte ainult Sakamaal, on 1923. aastal toimepandud kirikuvargus. Ühel päeval — nimelt päeva jooksul ja mitte öösel, nagu uurimisel kindlaks tehti — kadus üks väärtuslik karikas kiriku teraskapist. Kapp ise oli täitsa terve. Kahtlus langes kirikuteenri peale, kuid see tõendas oma süütust ning võimudel ei läinud korda vaatamata suurele kahtlusele tõeks teha tema süüd. Tänaise päevani ei ole karikast midagi teada, kuid Trettin arvab kindlasti, et korda läheb ka seda vargust ükskord selgitada ja kallihinnalist karikat leida ehk vähemalt selle saatust selgitada.

Arusaadavatel põhjustel ei saa lähemalt kõnelda neist meetoditest, mis tarvitusele võetakse kriminaalpolitsei poolt niisuguste kuritegude avalikustegemiseks. Kuid meie aja tehnilised jälgimisabinõud pakuvad siiski enam-vähem kindlustust sellele, et ka muuseumivargusi saab selgitada. Siin seisab politsei peaülesanne õieti kunstiteoste kiires ülesotsimises ennem, kui on jõutud, näiteks, kuldasju ümbersulatada. Teiselt poolt aga on niisugused, kallist metallist valmistatud kunstiteosed väärtuslikud just selle tõttu, et nad on kunstiteosed, kuma metalli harilikult neis ei leidu nii palju, et riskantne vargus end palju ära tasuks: see on, võib olla, ka põhjuseks, mispärast alatasa kahaneb niisuguste varguste arv.

Pildikesi Londoni politsei elust.

J. Gollomb'i järel V. K.

(Järg.)

Leitud joonekesed kokkuseatult andsid ainult osas tervest näpujäljest. Kuid see oli niivõrd väikene osake, mis ei võinud olla kindlaks aluseks identifitseerimisel. Kõige rohkem, mis büroo suutis teha, oli see, et leiti seitse mitmesugust näpujälge, milledest oli leitud joonekestega ühist.

Peale selle uurisid jällegi viis eksperti pimedas ruumis ülesvõtteid muukraua ja pöitli jälgedest lahtimurtud uksest. Arhiivist toodud ülesvõtetel, mis varematal juhtumistel tehtud, leiti märke, mis täpselt ühtusid käesolevatega. Samal ajal võrreldi tapmislugu sellekohaste kataloogide järgi igasuguste teiste kuriteo juhtumistega, mis klassifitseeritud kõikidesse

mõeldavatesse kuritegevusliikidesse, nagu sütitamine, murdvargus, võltsimine, tapmine, vargus ja lõpmata palju muud. Murdvargus, näiteks, aga on omakord jaotatud allliikidesse: sissemurd sõjariistus, pangavargus, sissetung hooviküljest koorte hävitamisega, sissetung maskis jne. Kõik kuritegude iseäraldused, mis kunagi leitud uurimistel, on täpselt tähendatud. Näiteks, on leitud väga iseloomustav fakt, et mõni kuritegija tegevuspaigal otsib omale harilikult mingit meelepärast söögipoolist. Ja Scotland Yard'i arhiivis võib leida palju ülestähendusi, missuguseid toitusid keegi kuritegija eelistanud. Ka võib lei-

da kuritegijate kirjeldusi väljanägemise järele: mehed rohkem kui kuus jalga pikad, mehed punaste juustega, lese rüüs naised, ökitajad, pahemakäe mehed jne. Sellepärast uuriti, kuidas kuritegijad Mary Eunis'i majja tungisid, tema tap- sid, seifi avasid ja mis toitu nad tarvita- sid. Ei olnud siis ime, kui Scotland Yard'i meeste näod rõõmsaks muutusid, kui leidsid, et Mary Eunis'i kaks purki ka- rumarjakeedist olid tühjendatud, sest ni- mekirjas olid tähendatud mitmed kurite- gjad, kes olid just selle moosi peale maiad.

Mary Eunis'i tapmisloo uurimise taga- järjeks oli, et arhiivist eraldati 12 kaarti ühes juurekuuluvate andmetega. Samal ajal andis näpujälgede büroo seitse kaarti, mis vahest kaasa oleksid võinud aidata kuritegija isiku kindlakstegemisel. Ka leitud mudatüki uurijatelt jõudsid teated pärale.

Nii viisi leiti seitse kuritegijat, kelle va- remates töödes olevate andmete järgi oli käesolevaga midagi ühist. Kuid nendest seitsmest oli üks surnud, üks Deutonville vanglas ja üks tingimisi vabaduses, kelle kohta aga andmed näitasid, et ta elab kor- ralikku elu. Nii jäi üle ainult neli. Ühel nendest neljast oli armuke, kes elas Dor- king'i lähedal, nagu kogutud teated tõen- dasid. Nii tuli seda kohta igatahes silmas pidada. Jim Sully või punase Jimi, tal oli veel palju teisi nimesid, näpujäljed so- bisid leitud näpujälgedega ning tema mee- todiks oli südaöö ajal oma töid korda saata, pealegi tunti ta nõrkus karumarja- moosi vastu ning muukraudade märgid sobisid vastleitudetega. See oligi mees, kelle asukohta hakati otsima. Erilise te- legrahvi teel anti teated Jim Sully üle kõi- kidesse politsei jaoskondadesse — tema välimuse täpne kirjeldus, tema elulugu, mõned iseäraldused, teated riiete kohta, mida ta harilikult kandis, kellega ta läbi käis, kohad mida ta harilikult külas- tas j. m. Poole tunni pärast oli üle 20.000 bobby ja tsiviil riides politseiniku kurite- gija tagaajamisega ametis.

Üks osa Scotland Yard'ist kujutab oma ette väikest ajalehe toimetust ja talitust. Siin antakse välja iga päev kaiks lehte, hommikul ja peale lõunat, viimast on päe- vas mitu väljaannet. Peale selle ilmub üks leht iga kahe nädala tagant, üks — kord nädalas ja mitmed teised, mis ilmuvad tarviduse järgi. Ükski nendest ei ole määratud müügiks publikule. Mõlemad päevased lehed toovad pilte kuritegija-

test ja kirjatükke pealkirjade all: „Taga- otsitavad kuritegevuse pärast“, „Vangis kuritegevuse pärast“, „Vargused“, „Isi- kud ja surnukehad leitud“, „Isikud kadu- nud“, „Loomad kadunud või varastatud“. Igal teisi- ja neljapäeval ilmub veel eri- line „Police Gazette“, missugune saade- takse laiali igale politseiülemale terves Briti riigis ja paljudele teistele. Ka see sisaldab hulka pildistusi kuritegijatest ja kirjeldusi. Teisipäevane väljaanne on pü- hendatud sõjaväejooksikutele, kuna ree- dene sisaldab ainult teateid juhtunud kur- itegude ja kuritegijate üle. Neil lehtedel on kaastöölisi üle terve ilma. Peale selle ilmub veel perioodiliselt illustreeritud tsirkulaar, milles teatatakse kelmeide lii- kumisest ja nende erialadest. Siis ilmuvad veel perioodiliselt: nädalleht elukutseliste, vast vangist vabastatud kuritegijate ni- mede ja piltidega, niinimetatud must leht, määratud joogimajapidajatele, isikute ni- mede ja piltidega, kellele keelatud joovas- tavaid jooke müüa. Siis ilmub veel pan- dimajade ja sõidukite vargustele pühen- datud leht.

Nii ilmusid mitmes eelnimetatud aja- lehes üksikasjaline kirjeldus ja ülihead ülesvõtted, en face ja profiilis, otsitavast Jim Sully'st. Dorking'is elav noor naiste- rahvas pani hästi tähele kõike, mis puu- tus sellesse loosse. Kui ta tänavail liikus, vahtis ta alati erilise tähelepanuga äride vaateakendesse. See ei ole iseenesest kuigi tähelepanuväärne asi noore daami juu- res, kuid sel juhtumisel ei olnud need pil- gud sihitud mitte uudishimust väljapan- dud toredustele ega ka tahtmisest oma kena vastupeegeldust näha, vaid tähelepa- nemata teisi möödakäijaid silmitseda. Kitty Dearce oli tuttav politsei jälgimi- sega ja oli ühtlasi õppinud selgeks ka vastuspioneerimise. Seekord ei olnud tal hirmu enese, vaid kellegi teise pärast. Aga nii tähelepanelikult kui ta ka ei silmit- senud, ei leidnud ta midagi kahtlast jälgi- mise suhtes. Kuid Scotland Yard oli siiski kohal. Et Kitty Dearce midagi ei märganud, siis tuli see kirjutada Scot- land Yard'i jälgimise meetodi arvele. Ni- melt detektiiv A. jälgis Kittyt, A. järele lonkis detektiiv B. ja selle järele kõndis detektiiv C. Kui nüüd A. märkas, et Kitty teda võis tähele pannud olla, andis ta salaja märku B.-le, kes tema asemele tuli. Varsti selle järele vahetas B. C.-ga. Nii ei võinud jälgituile kunagi üks nagu erilisel meele jääda. Kuid selle peale vaatamata, ei olnud Kitty sugugi kindel,

et õhk on täiesti puhas. Kuidas ta ka ei tahtnud oma Jimi näha, mõlemad hoidsid siiski teineteisest eemal kaaluvatel põhjustel. Nii ei olnud poliitseil suuremat kasu Kitty jälgimisest. Samuti ei annud mingit tagajärge teiste Jim Sully sõprade jälgimine. Lõpuks arvati Scotland Yard'is, et kui Jim Sully ei taha, et tema juure minnakse, siis tulgu ta nende juure.

Nüüd tehti kuuele detektiivile ülesandeks proovina esineda hollandi juvelii-

rina, kes iga hinna eest ostab väärtasju, kuid keda ei huvita kust need pärit. Nendest kuuest valiti üks, kes oma osaga sai paremini hakkama.

Ajad on möödunud, mil detektiivid maskeerimiseks tarvitasid valehabemeid ja vurrusid. Isegi kõige odavamates kriminaalromaanides ei tarvita tegelased enam neid vananenud esemeid. Kuid see ei ütle veel, et Scotland-Yard eitab maskeerimist. (Järgneb.)

Kiri toimetusele.

V. a. „E. Politseilehe“ toimetusele.

Riigi teenistusseaduse põhjal on vastavate ametasutuste ülematele õigus antud sarnaste üleastumiste ja eksituste eest, mis kohtutele ei allu, määrata distsiplinaarkaristust. Seaduses ei ole aga karistuste tagajärgede aegumise üle midagi öeldud.

Distsiplinaarkaristused järgnevad enamalt jaolt kõik eksimiste eest, mis sageli ametnikust ära ei rippunud, kuna ainult mõnel üksikul juhusel langeb ametnik täie teadmise juures seadusevastaselt toimides, karistuse alla. Kui nüüd selles asjas aegumise tähtaeg puudub, siis võiks arvamine tekkida, et distsiplinaar-korras karistamine ja selle tagajärjed kriminaalomadest tunduvad karmimatena, kuna kriminaalseadus asja aegumisega kodaniku õigused jalule seab, kuid distsipli-

naar-korras karistamised oma tagajärgedega vastava seaduse puudusel 30—40 aastat võivad ennast tunda anda. Siinjuures ei ole mõeldud karistusi, mis ametnik lühikese aja kestvusel ühelaadiliste süütegude või kuritahtlise sihiga tegutsemise eest kandis. Et just viimaste sekka õige väike protsent karistusi kuulub, kuna suurem protsent kergematele eksitustele pühendatud — sellepärast oleks soovitav asja kohta lähemat selgitust tuua. (Riigiteenistusseadus hakkab maksma arvata-vasti käesoleval aastal.)

Tallinnas, 3. veebr. 1927. a.

G. Vahtkerl.

Toimetuse märkus. Distsiplinaarselt karistatavale süüteo ei järgne karistus, samuti ei viida distsiplinaar-karistust täide, kui ametnik teenistusest lahkub enne selle karistuse täideviimist.

Ametlik osa.

Tartu-Valga prefekti käsukiri 3. veebruarist s. a. nr. 6.:

2. veebr. s. a. lõppesid politsei ametnikkudele ja kordnikkudele korraldatud Jiu-Jitsu kursused. Vaatamata võrdlemisi lühikese kursuste kestvuse aja peale, näitasid kursustest osavõtjad toimepandud katsetel rahuloldavaid, isegi häid tagajärgi, välja arvatud mõned üksikud, kellel sel alal veel harjutada tuleks.

Kursusi juhatas tegelikult spordiinstruktor konstaabel T. Saarepera, kes selle peale vaatamata, et ta oma otsekoheste ametikohuste täitmise kõrval veel kolm õhtut nädalas kursustele pidi pühendama, raugematut huvi ja armastust asja vastu üles näitas ja isegi oma puhkuse ja haiguse ajal kursuse juhtimist tegelikult jatkas.

Konstaabel Saarepera'le on avaldatud tehtud töö eest teenistuse nimel tõsist tänu.

Käsukirjaga 4. veebruarist s. a. nr. 8. siseministeeriumile

on vabariigi valitsuse poolt 26. jaanuaril 1923. a. kinnitatud piirivalve palgamäärade § 2. põhjal määratud allnimetatud piirivalvuritele kolmeaastase vahetpidamata kiiduväärt teenistuse eest rahalist autasu:

I. Tallinna jaoskond.

1. Loksa rajoon.

Kord. ül. k. t. noor.-allohvitser Johannes Sikka.

2. Kunda rajoon.

Valvur reamees Elmar Vaher.

II. Peipsi jaoskond.

1. Mehikoorma rajoon.

Kord. ülem noor.-allohvitser Rudolf Eber, valvur kapral Aleksander Koe-mets, valvur kapral Mihkel Vassiljev.

III. Petseri jaoskond.

1. Valgarajoon.

Valvur reamees Eduard Ilves.

2. Boroki rajoon.

Valvur reamees Aleksander Sall.

IV. Lääne jaoskond.

1. Haapsalu rajoon.

Valvur van.-allohvitser Artur Laaso.

V. Ujuvad abinõud.

I. j. madrus Artur Puskov, motorist-mehaanik-masinist n.-allohv. Joel Viin, motorist II j. madrus Villem Könnel, I j. madrus Alfred Meister, motorist-mehaanik reamees Voldemar Saarfeldt, motorist reamees Otto Saage, I j. madrus Villem Mähans, motorist - mehaanik veltveebel Robert Paff, poosmann n.-allohv. Johannes Hopmann, madrus kapral Martin Hendrikson, motorist-mehaanik n.-allohv. Aleksander Tihomirov.

VI. Valitsuse staap.

Van. kirjutaja reamees Nikolai Stumpf.
Politsei osakonna poolt välja antud load:

Vabariigi valitsuse otsusega 2. veebruarist s. a. on „Vanemuise“ seltsi eestseisusele lubatud rahalist loteriid viie miljoni marga väärtuses toime panna 11. detsembril 1927. a., ehk 1. aprillil 1928. a. juhtumisel, kui esimeseks tähtjaks 50% pileteid ei ole müüdnud; pileтите arv 50.000 à 100 mk., iga pilet on jagatud 2 ossa à 50 mk. Võite on: 1 — 1.000.000 mk., 1 — 100.000 marka, 1 — 50.000 marka 10 — à 10.000 mk., 100 — à 1000 mk., 150 — à 500 ja 300 — à 250 marka, kokku 563 võitu 1.500.000 marga väärtuses.

Politsei osakonnast lubakiri välja antud 5. veebruaril 1927. a. nr. 4494-a all.

Politsei osakonna poolt on 8. veebruaril s. a. Johannes Reinberg'ile luba antud laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Pärnus, Karja tän. nr. 19, maksvusega kuni 11. veebr. 1928. a.

Laskeriista loa tühistamine.

Politseidirektori määrusega 7. veebr. s. a. on tühistatud Kuksema vallas elutseva Arnold Gustavi p. Komp'i laske-riista luba.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- Hertsog, Jaak Hendriku p., v. a. Kon-gota vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 383.
Vares, August Jaani p., v. a. Päidla val-laval. 27. 12. 19 a. nr. 297.
Kuusk, Eduard Karl Viktori p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. 21. 6. 23 a. nr. 683.
Holsting, Amanda Jakobi t., v. a. Meek-si vallaval. 1919. a. nr. 71. (42654)
Palits, Marie Hansu t., v. a. Nõmme pol. jsk. 7. 11. 21 a. nr. 2836. (40986)
Treimuu, Johan Tõnise p., v. a. Haim-re vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 32. (41571)
Poller, Liisa Jaani t., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 2. 3. 20 a. nr. 1781. (41572)
Velberg, Aleksander Leopold, v. a. Jõ-gisoo vallaval. 23. 11. 20 a. nr. 279. (41670)
Ventsel, August, v. a. Martna vallaval. 14. 6. 21 a. nr. 572. (41671)
Ventsel, Anton, v. a. Sinalepa vallaval. 19. 3. 21 a. nr. 903. (41672)
Visnu, Mari, v. a. Taebla vallaval. 27. 5. 21 a. nr. 298. (41673)
Toom, Villem Anu p., v. a. Harku valla-val. 3. 2. 20 a. nr. 332. (41844)
Künnap, Jüri Juhani p., v. a. Kurna val-laval. 27. 1. 20 a. nr. 193. (41845)
Korsen, Pauliine Marie Villemi t., v. a. Harku vallaval. 13. 2. 20 a. nr. 455. (41846)
Evaratson, Jüri Jüri p., v. a. Kurna val-laval. 28. 4. 20 a. nr. 756. (41847)
Vessmann, Jaan Johani p., v. a. Vääna vallaval. 21. 12. 23 a. nr. 82. (41848)
Luu, August Hansu p., v. a. Nehatu val-laval. 27. 4. 20 a. nr. 992. (41849)
Kaasik, Jakob Jüri p., v. a. Nehatu val-laval. 20. 2. 20 a. nr. 412. (41850)
Vessmann, Helene Jaani t., v. a. Vääna vallaval. 1. 3. 26 a. nr. 15. (42602)
Katto, Anna Peetri t., v. a. Harku valla-val. 27. 2. 20 a. nr. 780. (42603)

KUULUTUS.

2 jaosk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 17. veebr. 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Hollandi tän. nr. 14

enampakkumisel

Aleksander Toom'i päralt olev varandus, mis koosneb mitmesugusest mööblist, hinnatud 5700 marga peale, trahterimaksu sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast. Tallinnas, 12. veebr. 1927 a. Nr. 016145.

E. Miller.

2 jaosk. politseikomissar Tallinnas.

- L a a n m a n n, Gustav Johani p., v. a. Porkuni vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 468. (41863)
- M i l l e r, Elviine Jüri t., v. a. Rakvere vallaval. 26. 1. 20 a. nr. 1095. (41864)
- L a k s, Olga Karli t., v. a. Sõmeru vallaval. 3. 12. 20 a. nr. 101. (41865)
- K u n t u r, Johannes Jaani p., v. a. Paasvere vallaval. 1. 3. 22 a. nr. 1428. (41867)
- N õ m m, Eduard Mihkli p., v. a. Kihelkonna vallaval. 11. 2. 20 a. nr. 932. (41868)
- A r j u k e n e, Liisa Karli t., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 7. 12. 19 a. nr. 126. (41918)
- S a f r o n o v, Ivan Feodori p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 13. 9. 21 a. nr. 1670. (41918)
- K a r m, Jüri Karli p., v. a. Raadi vallaval. 23. 5. 23 a. nr. 57. (41919)
- P l e s c h k i n, Konstantin Fritsu p., v. a. Raadi vallaval. 30. 9. 20 a. nr. 1014. (41919)
- S t e i n, Elmar Gustavi p., v. a. Kavastu vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 220. (41920)
- P u u s e p p, Johan Mihkli p., v. a. Kavastu vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 390. (41920)
- P a r t s, Loviisa Jüri t., v. a. Kavastu vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 60. (41920)
- K i v i, Johannes Joosepi p., v. a. Kavastu vallaval. 20. 11. 20 a. nr. 1289. (41920)
- K a t i n, Averjan Mihkli p., v. a. Kavastu vallaval. 11. 9. 20 a. nr. 1071. (41920)
- T e n t s, Helene-Johanna Jaani t., v. a. Haaslava vallaval. 8. 2. 22 a. nr. 991. (41921)
- T õ l k, August Jüri p., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 26. 6. 20 a. nr. 627. (41921)
- L a e v, Andres Jaani p., v. a. Haaslava vallaval. 14. 9. 20 a. nr. 791. (41922)
- L a a b e r, Eduard Jaani p., v. a. Haaslava vallaval. 17. 1. 20 a. nr. 443. (41922)
- P i k k e r, Karl Johani p., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 291. (41921)
- K a d a k, Agathe Jaani t., v. a. Haaslava vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 323. (41922)
- K i l j a k, Kusta Hendriku p., v. a. Haaslava vallaval. 14. 9. 20 a. nr. 795. (41922)
- P õ v v a t, Oskar Johani p., v. a. Haaslava vallaval. 4. 2. 22 a. nr. 979. (41922)
- T a n i, Joosep Märdi p., v. a. Kambja vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 209. (41923)
- N a r u s k, August Johani p., v. a. Kambja vallaval. 6. 3. 23 a. nr. 30. (41923)
- K e n t s, Jaan Anne p., v. a. Kambja vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 413. (41923)
- B u l k i n, Ivan Ivani p., v. a. Meeksi vallaval. 4. 6. 24 a. nr. 648. (41924)
- Õ i g u s (Eigus), Jaan Gustavi p., v. a. Rasina vallaval. 17. 2. 22 a. nr. 42. (41924)
- P a d a r, August Joosepi p., v. a. Ahja vallaval. 17. 11. 21 a. nr. 1078. (41925)
- P e t u h o v, Johan Afanasi p., v. a. Peipsi-äärse vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 182. (41926)
- M a t h i e s e n, August Johani p., v. a. Vesneri vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 1995. (41927)
- M a n t o f f, Aleksander Mihkli p., v. a. Sinalpepa vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 136. (42015)
- S e e b e r g, Miina Mihkli t., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 1595. (42014)
- K a s e k ä n d, Otto Tooma p., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 712. (42017)
- J a a n s o n, Hans Jüri p., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1365. (42016)
- P a a l b e r g, Johanna Hendriku t., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 12. 1. 21 a. nr. 8673. (42144)
- T a m p s o n, Jüri Miku p., v. a. Peningi vallaval. 1921 a. nr. 157. (42150)
- J u k k, Juhan Jaani p., v. a. Uderna vallaval. 1920 a. nr. 1687. (42169)
- M e t s, Karl Vidriku p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 14. 12. 25 a. nr. 2463. (42170)
- H o r n b r u c h, Erich Martini p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 13. 6. 24 a. nr. 975. (42171)
- H o f f a r t, Johannes Anna p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 16. 3. 25 a. nr. 795. (42172)

Klaassen, Jaan Jakobi p., v. a. Tall.
linna pol. ülevalt 19. 2. 20 a. nr. 8972.
(42174)

Teadaanne.

6-da jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 19. veebruaril 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Kuninga tän. nr. 2, Hasjan Aineldinov'i 1926. a. puhtakasu- ja 1926. a. tulumaksu võla katteks alljärgnev varandus enampakkumise teel ära:

- 1) pronks kaminakell . . . hinnat. Mk. 5000.—
- 2) marmor must kam.-kell " " 5000.—
- 3) kirjutuslaud " " 25.000.—
- 4) üks antiik söögitokell " " 15.000.—
- 5) üks suur ärikapp " " 10.000.—
- 6) kaks materjalikappi " " 10.000.—
- 7) suur tammepuust poeriil . . . . . " 20.000.—

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 8. veebr. 1927. a. Nr. 014526 ja 012342.

J. Kermann.

6 jsk. politseikomissari eest Tallinnas.

KUULUTUS.

Väike-Maarja jaoskonna politseikomissar Virumaal annab teada, et 26. veebr. 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Avanduse vallas, Sootiigi külas

enampakkumisel

Villem Tekki päralt olev varandus, mis koosneb hobusest, lehmast, seast, kanadest ja majakraamist, hinnatud kokku 20 500 marga peale, trahviraha ja kohtumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi ja asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Arinal, 9. veebruaril 1927 a.

F. Kalm.
Politseikomissar.

Tallinna linna politsei Spordiringi peakoosolek

peetakse 28. veebruaril 1927. a. kell 6 p. l. Tallinna-Harju prefektuuri ruumes, Pikk t 63.

Päevakord:

- 1) Koosoleku avamine.
- 2) Koosolekujuhataja ja protokollikirjutaja valimine.
- 3) 1926. a. tegevuse aruanne.
- 4) Revisjonikomisjoni aruanne.
- 5) 1927. a. eelarve.
- 6) Juhatus ja revisjonikomisjoni valimine.
- 7) 1927. a. liikmemaksu kindlaksmääramine.
- 8) Koosolekul ülestõstetud küsimused.

Kui määratud ajaks tarviline arv liikmeid kokku ei tule, siis peetakse koosolek samal päeval kell 7 p. l. sealsamas ja koosolek on siis kokkutulnud liikmete arvu peale vaatamata otsusevõimeline.

Juhatus.

TEADAANNE.

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 21. veebr. 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Nunne tän. Nr. 7, Anna Eltermann'i 1926 a. puhtakasu- ja võla katteks alljärgnev varandus

enampakkumisel:

- 1) klaver . . . . . hinnatud mk. 90.000.—
- 2) tammep. puhvetikapp " " 25.000.—
- 3) puhvetelett " " 10.000.—
- 4) 60 tooli à 300. " " 18.000.—
- 5) 20 restoraanilauda " " 7.000.—
- 6) 4 türgi diivanit " " 20.000.—

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, veebr. 1927 a. **J. Kermann.**
Nr. 014672. 6-da jsk. politseikomissari eest.

TEADAANNE.

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 19. veebr. s. a. kell 11 hommikul müüakse Tallinnas, Kuninga t. 9, Elias Grossmann'i 1926 a. puhtakasu- ja võla katteks alljärgnev varandus

enampakkumisel:

- 1) trümoos, pruuni raamiga, hinnat. mk. 5.000.—
- 2) kontorikapp . . . . . " 5.000.—
- 3) poelett . . . . . " 10.000.—
- 4) Leti klaaskapp . . . . . " 10.000.—
- 5) poeriil . . . . . " 10.000.—
- 6) poeriil, 6 sahtliga . . . . . " 14.000.—

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 8 veebr. 1927 a.
Nr. 014704. **J. Kermann.**
6-da jsk. politseikomissari eest.

Teadaanne.

6-da jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 19. veebruaril 1927 a. kell 12 päeval müüakse Tallinnas, Raekoja pl. Nr. 10, Marie Sinka 1926 a. puhtakasu- ja sama-aasta tulumaksu võla katteks

enampakkumisel

üks litograaf press, hinnatud 20.000 marga peale.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 7. veebr. 1927 a.
Nr. 015296, 016975.

J. Kermann.

6-da jsk. politseikomissari eest

Teadaanne.

6-da jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 18. veebruaril s. a. kell 11 hommikul müüakse Tallinnas, Pikk tän. Nr. 30, Johan Salme 1926 a. puhtakasu- ja võla katteks alljärgnev varandus

enampakkumisel

1 jalg-kingsepamasin, hinnatud 20.000 m. peale.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 7. veebr. 1927 a.
Nr. 015266.

J. Kermann.

6-da jsk. politseikomissari eest